

De vreugde van God

De jongen zat met zijn handen in het haar en staaarde mismoedig naar de grond. Zijn vriend zag het en ging naast hem zitten. “Wat is er aan de hand? Is alles wel goed met je?” Hij schudde van nee. “Ik heb mijn examen verknald, en het is ook nog eens mijn eigen schuld.” “Dat geeft toch niet joh,” zei zijn vriend. “Je krijgt toch zeker wel een herkansing? Zo erg is dat niet.” “Voor jou misschien niet,” antwoordde de jongen. “Maar mijn vader denkt er anders over... en je kent mijn vader niet.” Hij zuchtte diep. “Die is zo onredelijk. Hij schiet bij het minste of geringste uit zijn slof en ik durf nu niet naar huis.” Hij keek even op en zei toen: “Ik zou wel zo’n vader als de jouwe willen hebben. Die maakt het zo gemakkelijk om goed te zijn.”

Een Vader die het makkelijk maakt om goed te zijn? Die het beste uit ons naar boven haalt en die ons zonder dwang helpt om het goede te willen doen? Zo’n Vader hebben wij. Dat is God; die weet wie we zijn en toch houdt Hij onvoorwaardelijk van ons.

Maar niet iedereen kent God op die manier. Er zijn nogal wat mensen die denken dat God een soort gespannen bestuurder is, bezorgd om zijn eigen positie en voortdurend op zoek naar zelfbevestiging door ons te dwingen om Hem te aanbidden op zondag. Wat een verschrikkelijk beeld van God. God is geen nagelbijtende bedrijfsleider die ontploft als er weer eens iets helemaal verkeerd gaat in de organisatie en de ene na de andere goedbedoelende werknemer de laan uit stuurt.

Integendeel. God is juist een blijde God die overal, ondanks ons falen, een positieve draai aan weet te geven.

Dat is het Goede Nieuws. Als wij in de problemen zitten, zit God het niet.

Wat zouden we er aan hebben als wij op de momenten van diepe eenzaamheid en ontmoediging hulp zouden moeten zoeken bij iemand die er net zo slecht aan toe is als wijzelf? Mensen die geen hoop meer hebben, hebben niets aan een schoolmeester die hen steeds maar weer een klas terug zet omdat zij er nog steeds niets van begrepen hebben.

Als wij er geen gat meer in zien hebben wij juist iemand nodig die kan fungeren als een rots en een stevig anker waar wij ons aan kunnen vasthouden. En dat is precies wat God is. Een rots en een anker. God is het stevige fundament van ons leven, een fundament dat niet verzakt. Een vreugdevolle burcht waarin wij ons mogen terugtrekken en waarin we met aandacht en begrip worden verbonden en verzorgd.

Weer gevallen? Toch weer opstandig de verkeerde weg genomen? God is er echt niet van ondersteboven.

Niets kan Gods natuur verontrusten en verstoren. We moeten natuurlijk zelf de consequenties dragen van onze keuzes, maar God is genadig en vol mededogen.

Nehemia had gelijk toen hij zei: “De vreugde die de HERE geeft, zal uw kracht zijn! Wees dus niet verdrietig.” God is vol vreugde en die vreugde straalt van Hem af en verlicht een moedeloze, eigenzinnige wereld. Door het geloof kunnen wij van die vreugde proeven en daarom gelijken we het meest op God als wij blij zijn, tevreden en gelukkig. En dat is de moeite waard.